

Jezusa Ukrytego mam
w Najświętszym
Sakramencie czcić

ks. Michał Dłutowski

Jezusa Ukrytego mam
w Najświętszym
Sakramencie czcić

NOWA OSUCHOWA 2020

Projekt okładki
ks. Michał Dłutowski, Katarzyna Królak

Redakcja i skład
Katarzyna Królak

© ks. Michał Dłutowski, Nowa Osuchowa 2020

KSIĄŻKĘ MOŻNA ZAMÓWIĆ
tel. 530 032 201

INNE KSIĄŻKI
www.swfaustyna.eu

ISBN 978-83-952238-3-9

Spis treści

Wstęp	5
70 Sentencji na temat Jezusa Ukrytego w Najświętszym Sakramencie	8
Litania św. Faustyny „Hostio Święta”	46

Wstęp

Książeczka ta zawiera zbiór myśli na temat Jezusa Ukrytego, które powstały w pustelni Boga Ojca Miłosierdzia podczas Wielkiego Postu 2020 r. Jest swego rodzaju zapisem z dziennika duchowego. Autor dzieli się swoimi natchnieniami oraz doświadczeniem wiary w odkrywaniu obecności Jezusa Chrystusa w Najświętszym

Sakramencie, tak szczególnej podczas sprawowania Mszy Świętej. Refleksje te są zaproszeniem do większej czci Syna Bożego oraz do mocniejszej więzi z Nim, wynikającej z uczestnictwa w Sakramencie Eucharystii.

Myśli te mogą utwierdzić nas w nabożeństwie Jezusa Ukrytego. Rozważanie tych 70 sentencji może stać się dla nas swego rodzaju Siedemdziesiątnicą - przyjęciem pomocy z wysoka i odkrywaniem obecności Zmartwychwstałego pośród nas. Można ją podjąć od Wielkiego Piątku do Uroczystości Najświętszego Serca Jezusa lub w innym czasie.

Po rozważaniu sentencji można, według możliwości czasowych, odmówić Litanie św. Siostry Faustyny „Hostio Święta”.

Modlitwę warto podjąć w intencji wynagradzającej za grzechy niegodnego przyjmowania Komunii Świętej i dla osobistego rozwoju nabożeństwa do Najświętszego Sakramentu.

70 SENTENCJI

NA TEMAT
JEZUSA UKRYTEGO
W PRZENAJŚWIĘTSZYM
SAKRAMENCIE

1. Jak bez gospodarza ziemia jałowieje, tak bez Kapłana usycha Kościół, gdyż nie dokonuje się posługa sakramentalna będąca źródłem odkupieńczych łask.
2. Mrok ogarnia ziemię, kiedy brak świętych Kapłanów zjednoczonych z Bogiem.
3. Bez Kapłana nie ma Eucharystii oraz bez Eucharystii nie ma Kapłana. Życie kapłańskie polega na przystępowaniu do Ołtarza Bożego.

4. Jezus Ukryty, przez wiarę stał się widzialny i przestał być tajemnicą. Prośmy usilnie o łaskę tej pierwszej cnoty Boskiej, inaczej będziemy ślepcami i będziemy obrażać Boga. To dzięki Duchowi Świętemu rozpoznajemy czas naszego nawiedzenia, to dzięki Jego działaniu rozpoznajemy Tego, który jest pośród nas.

5. Jezus Ukryty jest słońcem dla życia duchowego. Jego promienie ożywiają miłość naszego serca, które często jest zziębnięte przez grzech. Trafnie ilustrują

to stare monstrancje w kształcie słońca z jego promieniami.

6. Jezu Ukryty, spraw, abym godnie przyjął Ciebie w Komunii Świętej. Dopomóż, aby to, co jest moim uzależnieniem i to, co stawiam ponad Tobą, straciło swój smak. Wyzwól mnie także od ukrytych lub świadomych przywiązań do osób. Chcę, byś był dla mnie najbliższym i trwałym pragnieniem.

7. Błogosławione oczy tych, którzy wpatrują się w Jezusa

Ukrytego, bo widzą Boga, swoje Zbawienie.

8. Hostia to przymierze Boga zawarte z nami przez Kapłana. Jest to przymierze dotyczące Krwi, Ducha oraz Ciała.
9. Hostia to ofiara, jak pisała św. Faustyna. Rozumiejąc to, sama stała się ofiarą przebłagalną. Poznając wartość Najświętszego Sakramentu, wierzący spłaca dług względem Bożego Miłosierdzia.

10. Hostia to ogień miłości, który Jezus przyszedł rzucić na ziemię. Wypala to, co złe, a utwierdza dobro.

11. W Hostii Świętej jest obecny Jezus jako: bezbronne Dzieciątko, Chrystus Nauczający i Słuchający, Chrystus Uzdrowiający i Wyrzucający złe duchy, Jezus Cierpiący, Jezus Odrzucony, Jezus Ukrzyżowany, Jezus Zdjęty z krzyża, Jezus Zmartwychwstały, Jezus Tryumfujący jako Król, Jezus Uwielbiony.

12. Skoro przez cierpienie nasze otrzymujemy tak wiele łask, warto się zastanowić, o ile więcej otrzymujemy ich przez ofiarę Eucharystyczną.

13. Jeśli nie moglibyśmy przyjąć Jezusa Ukrytego w Hostii danego dnia, to powinniśmy zapłakać.

14. Kapłan wypowiadając słowa: *Hoc est enim corpus Meum – To jest Ciało Moje* doświadcza w sobie obecności Chrystusa, po czym podnosi Hostię

jako źródło Światła, niczym gigantyczny reflektor o dużej mocy w latarni morskiej. Unosi do góry Światłość wielką, która przebija się przez ciemność ziemi i świata, aby dojść do Ojca Niebieskiego. Ten promień się rozszerza i staje się dniem nadziei.

15. Podnosząc Hostię na słowa: Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, mam wrażenie jakobym patrzył na szczyty górskie. Połamane części Hostii za każdym razem

układają się inaczej, podobnie jak postrzępione granie gór, ciężkie do zdobycia. Uświadamiam sobie, że każda Komunia Święta jest inna.

16. Eucharystia jest szczytem życia duchowego, który osiągamy przez wiarę, wytrwały wysiłek pracy nad poskromieniem grzechu oraz miłość do Boga Ojca. Warto osiągnąć ten szczyt i zobaczyć przestrzeń piękna Stwórcy, Odkupiciela oraz Uświęciciela.

17. Na słowa Kapłana, który podnosi Hostię do Góry i mówi: *Ciało Chrystusa*, Syn Boży odpowiada: *Jestem! JA JE-STEM*, aby wyzwolić ciebie z lęku, grzechu i śmierci.

18. Bóg Ojciec pragnie, abyśmy szanowali Jego największy dar, którym jest Jezus w Najświętszym Sakramencie. Już więcej dać nam nie może, już bardziej ubogacić nas nie zdoła. Tymczasem Jego Syn jest wyrzucony z tak wielu dusz ludzkich, traktowany, jak

gdyby był czymś martwym, bez
uczuć i serca. To przywołuje
Gniew Boży!!!

19. Obecność Jezusa w Hostii
to najprostsza, najświętsza,
najważniejsza tajemnica wia-
ry. Po prostu Jezus Chrystus
oddaje siebie w ofierze, a my
w niej uczestniczymy. Uświa-
damiając sobie Jego obecność
w przyjętej Komunii Świętej,
wszystko się dla nas zmienia
i staje jasne. Syn Boży cały
czas przekonywał nas, że JEST
i oczekuje nade wszystko

naszej wiary. Przyjęcie Hostii z prostotą dziecka, które nie wątpi, lecz ufa w każde słowo rodzica, jest wkroczeniem w świat Królestwa Bożego.

20. Patrząc na Pietę Michała Anioła widzimy, że rzeźbiarz zawarł w niej pewną myśl. Maryja prawą dłonią nie dotyka Ciała Jezusa Chrystusa bezpośrednio, lecz przez swoją szatę. Jej płaszcz staje się jak korporał używany podczas Mszy Świętej. Dłoń lewa na kilka milimetrów jest odsunięta

od kolan Jej Syna. Świadomie lub nie artysta daje nam przekaz o świętości Ciała Chrystusa, którego nie dotykały nawet ręce Maryi.

21. Jezus Ukryty podczas Mszy Świętej musi być najważniejszy. Jeśli tak nie jest, nasza obecność przy Nim nigdy nie będzie pełna. Nasze myśli, jeśli nie są całkowicie skierowane na Boga, wyprowadzą nas na manowce, nawet wtedy, gdy jesteśmy w pierwszej ławce kościoła.

22. Podczas uczestnictwa we Mszy Świętej najważniejsza jest cześć dla Boga, a nie szukanie przeżyć duchowych. One są skutkiem wywyższenia Chrystusa!

23. Czasem korzenie drzew rosnące ku wodzie są dłuższe niż pień drzewa i jego konary wyrastające ponad ziemię. Tak samo powinno być w życiu duchowym. Jeśli więcej czasu poświęcimy życiu ukrytemu z Chrystusem, więcej dokonamy w życiu doczesnym.

Co najważniejsze, jeśli jesteśmy podłączeni na stałe do łaśki Chrystusa w Eucharystii, nie przewrócimy się i wydamy wiele wspaniałych owoców dobrych czynów. Warto podjąć trud dojścia do żywego spotkania z Bogiem.

24. Nie przeceniajmy na Mszy Świętej tego, co widoczne, lecz doceńmy to, co Bóg nam daje podczas Komunii Świętej w sposób niewidzialny.

25. Jeśli przychodzisz z wiarą na Mszę Świętą, jesteś zaangażowany w sprawy niewidzialne, cały czas uświadamiając sobie z bojaźnią obecność Boga. Jeśli przychodzisz bez wiary, to jesteś zaangażowany w to, co zewnętrzne i na tym skupiasz swoją uwagę. Ludzie słabej wiary na Mszy Świętej się nudzą i dla nich zawsze jest ona za długa. Dla świętych jest Ona zawsze za krótka.

26. Jeśli chcesz się dobrze modlić po przyjęciu Komunii Świętej,

przypomnij sobie jakie były czytania, a zwłaszcza Ewangelia. Słowo Boże powinno stać się inspiracją do właściwej modlitwy serca. Twoje spotkanie z Bogiem przy łasce Ducha Świętego staje się wtedy naprawdę żywe!!!

27. Jeśli chcesz Boga o coś prosić, to czyn to przede wszystkim podczas Komunii Świętej. On jest w Niej twoim najlepszym przyjacielem, który słucho i ma wejrzenie w każdą twoją myśl.

28. Wielu ludzi się zastanawia: *Czy ktoś mnie kocha? Czy ktoś na mnie czeka...?* Tak właśnie Jezus Ukryty ciągle wyczekuje ciebie w każdym tabernakulum. On tu pozostał, aby wypełnić twoją samotność Swoją obecnością. Nikt nie jest samotny, jeśli Jest z Nim.

29. Zastanawiamy się, dlaczego gubimy tak łatwo Jezusa Ukrytego... Gubimy Go, ponieważ nie jesteśmy zanurzeni – tak jak On do końca – w sprawach Ojca Niebieskiego.

30. Można adorować Jezusa Ukrytego cały dzień we własnym sercu. Śpiewaj Jemu nową pieśń życia, poczynając od znaku Krzyża, który czynisz o poranku.

31. Na swoim domowym ołtarzyku połóż zdjęcie tabernakulum, np. ze swojej parafii. W ten sposób łatwiej ci będzie adorować Jezusa Ukrytego na odległość. Zaczynając modlitwy w domu, przenieś się więc przed tabernakulum, gdzie najczęściej adorujesz Jezusa

Ukrytego, a modlitwy twoje
będą doskonalsze.

32. Skoro jest Komunia duchowa,
jest też i Adoracja duchowa
Najświętszego Sakramentu.
Potwierdza to życie mistyczne
świętych. Zawsze jednak jest
to środek nadzwyczajny, który
nie może prowadzić do zapo-
minania o poświęceniu czasu
na Adorację Jezusa Ukrytego
w kościele.

33. Adoracja duchowa Najświęt-
szego Sakramentu ma rozpalić

nasze serca miłością do Chrystusa i przyciągnąć nas do Jego osoby. Wtedy słyszymy słowa Jezusa: *Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a ja was pokrzepię.*

34. Życie duchowe polega przede wszystkim na trwaniu w zjednoczeniu z Jezusem Ukrytym. Na ile czynić to będziesz coraz doskonalej, na tyle będziesz stawać się coraz świętszym. Zawsze z Jezusem Ukrytym – to cel życia ewangelicznego.

Jeśli Ci się to uda, Bóg będzie czynił przez Ciebie cuda.

35. Aby doświadczyć słodczy Jezusa Ukrytego, trzeba wyrzec się świata i jego pożądliwości. Oznacza to posiadanie czystego serca, serca wolnego od pychy oraz pozostałych grzechów głównych.

36. Przez Eucharystię staliśmy się mieszkaniem Boga. Jeśli przyjąłeś Go do siebie, to winieneś zająć się tak cudownym Gościem. Nie wypada

zapraszać, a potem zapominać o Tej Osobie, którą przyjąłeś.

37. Przeraza mnie bezmyślne przyjmowanie Komunii Świętej bez wiary, nadziei oraz miłości. Sprawdzianem jest dziękczynienie po przyjęciu Najświętszego Sakramentu. Zastanów się, czy faktycznie pojawia się ono i jak długo trwa. Przepraszajmy za wszystkie niegodnie przyjęte Komunie Święte, nasze osobiste i innych ludzi.

38. Jeśli Komunia Święta ciebie nie przemienia, to zastanów się, czy dobrze się wyśpowa-
dałeś. Czy naprawdę w sercu
postanowiłeś poprawę oraz
podjąłeś pokutę za grzechy?
39. Wielką uwagę poświęca się
przygotowaniom do Pierw-
szej Komunii Świętej. A jak
zaangażowany byłeś podczas
ostatniej?
40. Może się okazać, że Eucharystia
przyjęta obojętnie staje się dla
mnie oskarżeniem i grobem.

41. Ludzie nie adorujący Boga, adorują siebie i czasem, co gorsza, złego!

42. Jeśli chcesz być w niebie, powiedz mi, jak adorujesz Jezusa Ukrytego na ziemi.

43. Skoro Pismo Święte głosi, *aby na Imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych*, to co powinniśmy uczynić przed Ciałem naszego Pana!

44. Jeśli ludzie nie czczą Jezusa w Najświętszym Sakramencie, to zajmują się szukaniem własnej czci.
45. Z Jezusem Ukrytym można być najbliżej przez Maryję.
46. Niektórzy twierdzą, że nie ma różnicy, kiedy jest Msza Święta: rano czy wieczorem. Jednak jeśli ktoś jest zakochany, to nie może doczekać się spotkania z Umiłowanym i Najdroższym. Jest zniecierpliwiony, gorliwy. Jeśli przychodzisz

na ostatnią Mszę Świętą w niedzielę, to czy naprawdę Bóg jest dla ciebie najważniejszy, czy może na ostatnim miejscu? Może masz dla Niego czas dopiero wtedy, gdy załatwisz swoje sprawy? Cudowne jest bycie człowiekiem zakochanym w Bogu.

47. Prawdziwie rzymskokatolicką duchowością jest posiadanie nabożeństwa do Najświętszego Sakramentu. Tam, gdzie go nie ma, wiara kuleje lub jest fałszywa.

48. Hostia Święta jest przedziwną tarczą chroniącą nas przed słusznymi karami Bożymi za nasze grzechy. Gdyby ludzie czcili Najświętszy Sakrament, rodziny trwałyby w miłości, a na świecie panowałby pokój.
49. Cenne jest podczas wieczornego pacierza podziękować za przyjętą tego dnia Eucharystię i powrócić do tego wydarzenia poprzez Komunię duchową.

50. Kapłan, który podnosi Hostię do góry, podnosi upadłych ludzi z ich nędzy.
51. Komunia Święta jest naszym przebóstwieniem. Jest to najbardziej uroczysty moment, w którym powinny się otworzyć podwoje naszego serca, aby wkroczył Król Chwały. Przecież w Komunii Świętej Oblubieniec spotyka się ze swoją oblubienicą!
52. Jezus Chrystus w Komunii Świętej uzdrawia nas według

miary skruchy serca i bojaźni Bożej.

53. Dziś, w Wielki Czwartek, kiedy podniosłem Hostię do góry i trzymałem mocno swymi palcami, wyczułem puls bicia mojego serca. Nigdy wcześniej nie miałem tego doświadczenia. A może to rytm Serca Jezusa zaczął pulsować na ten moment w Hostii...

54. Podczas łamania Hostii mam wrażenie, że łamane jest Serce Jezusa za nasze grzechy.

Trzask przełamanej Hostii to dźwięk bólu Serca Jezusa, które umiera. Jednak podczas wypowiedzanych słów: *Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata* Serce Jezusa jest już pełne łaski Zmartwychwstania w nas: miłości, pokoju i mocy wytrwania w Bogu.

55. Jezus Ukryty w Hostii Świętej uczy nas milczenia i słuchania.

56. Jezus Ukryty w Hostii jest głodny naszej obecności, spragniony naszej miłości, jest

przybyszem oczekującym
miejsca w naszych sercach
i domach, chorym z powodu
nieodwzajemnionych uczuć,
więźniem, ponieważ jest za-
mknięty przez naszą niewiarę.

57. Boże wielki i straszliwy w Ho-
stii Świętej, stajesz się naj-
mniejszy oraz tak łagodny, aby
pozyskać tych, którzy odwró-
cili się od Ciebie.

58. Jezus w Najświętszym Sakra-
mencie zaprasza nas do życia
ukrytego w Bogu. Powinno

ono być zakryte przed innymi, opieczętowane realizacją Bożych przykazań, namaszczone Imieniem Jezus i wypełnione nieustanną modlitwą.

59. Gdy przyjmujesz Komunię Świętą, Jezus ukrywa cię w swoim Sercu. Jesteś w Nim tak długo, jak Go kochasz.

60. Jezus Ukryty w Hostii Świętej uwalnia nas od lęku związanego z naszą przyszłością. On jest naszym najpewniejszym zabezpieczeniem, mieszkaniem i rodziną.

61. Wszystko powinno się kręcić wokół Jezusa Ukrytego. On jest planetą wobec której ty jesteś satelitą, jak ziemia wokół słońca lub księżyc wokół ziemi. Wystrzegaj się sytuacji, w których będziesz chciał zmienić ten porządek, gdyż wtedy zagubisz się w kosmosie swoich myśli, oczekiwań oraz lęków.

62. Poddaj się przyciąganiu miłości Jezusa w tabernakulum. Jest to Boża grawitacja, która powoduje, że nie spadasz w dół, lecz unosisz się nad ziemią.

Zaczynasz tańczyć w przestworzach, upojony Bożą miłością.

63. Po przyjęciu Komunii Świętej staraj się czuwać, aby nie stracić łaski, jaką otrzymałeś od Boga. Św. Paweł stwierdza, że ten skarb nosimy w naczyniach glinianych, które łatwo potłuc. Taka jest nasza natura ludzka, którą Jezus Chrystus pragnie umocnić.

64. Ufność względem Bożego Miłosierdzia pomaga nam wytrwać w miłości Jezusa Ukrytego.

65. Hostia Święta jest pokarmem na życie wieczne. Jeśli ktoś Jej nie przyjmuje, wypisuje się z Księgi Życia.
66. Jezus Ukryty w Komunii Świętej daje nam swoje Ciało, Krew, Duszę i Bóstwo, oczekując, że ty ofiarujesz Mu w zamian swoje ciało i nędzę.
67. Wpatrując się w Jezusa w Najświętszym Sakramencie, widzimy całą historię zbawienia, wszystkie sceny z Ewangelii oraz całe swoje życie.

68. Jeśli uczysz się Adoracji Jezusa Ukrytego w Najświętszym Sakramencie, to staraj się po prostu cały czas patrzeć na Niego i uświadamiać sobie, że On Tu jest, rozmyślać nad tym, kim On Jest.

69. Jezus Eucharystyczny uczy nas cierpliwości. Nie pozwól złemu wyrywać sobie czasu, który przeznaczasz na bycie z Nim. Niektórzy mówią, że czas to pieniądz, a my możemy powiedzieć, że czas to chwile spędzone przed Miłością naszego życia.

70. Warto na koniec dnia uświadomić sobie obecność Jezusa Ukrytego i zmówić trzy razy modlitwę Anioła z Fatimy na kolanach (podczas prośbienia pochylić się czołem do ziemi):

O Mój Boże, wierzę w Ciebie, wielbię Cię, ufam Tobie i kocham Cię.

Błagam Cię o przebaczenie dla tych, którzy nie wierzą w Ciebie, nie wielbią Cię, nie ufają Tobie i nie kochają Cię.

Litania św. Faustyny „HOSTIO ŚWIĘTA”

Hostio święta, w której zawarty jest testament miłosierdzia Bożego dla nas, a szczególnie dla biednych grzeszników.

Hostio święta, w której zawarte jest Ciało i Krew Pana Jezusa, jako dowód nieskończonego miłosierdzia ku nam, a szczególnie ku biednym grzesznikom.

Hostio święta, w której zawarte jest życie wiekuiste i nieskończonego miłosierdzia, nam

obficie udzielane, a szczególnie biednym grzesznikom.

Hostio święta, w której zawarte jest miłosierdzie Ojca, Syna i Ducha Świętego ku nam, a szczególnie ku biednym grzesznikom.

Hostio święta, w której zawarta jest nieskończona cena miłosierdzia, która wypłaci wszystkie długi nasze, a szczególnie biednych grzeszników.

Hostio święta, w której zawarte jest źródło wody żywej,

tryskającej z nieskończonego miłosierdzia dla nas, a szczególnie dla biednych grzeszników.

Hostio święta, w której zawarty jest ogień najczystszej miłości, który płonie z łona Ojca Przedwiecznego, jako z przepaści nieskończonego miłosierdzia dla nas, a szczególnie dla biednych grzeszników.

Hostio święta, w której zawarte jest lekarstwo na wszystkie niemoce nasze, [lekarstwo] płynące z nieskończonego miłosierdzia, jako z krynicy, dla

nas, a szczególnie dla biednych grzeszników.

Hostio święta, w której zawarta jest łączność pomiędzy Bogiem a nami, przez nieskończone miłosierdzie dla nas, a szczególnie dla biednych grzeszników.

Hostio święta, w której zawarte są wszystkie uczucia najśłodszego Serca Jezusowego ku nam, a szczególnie ku biednym grzesznikom.

Hostio święta, nadziejo nasza jedyna we wszystkich cierpieniach i przeciwnościach życia.

Hostio święta, nadziejo nasza
jedyna wśród ciemności i burz
wewnętrznych i zewnętrznych.

Hostio święta, nadziejo nasza je-
dyna w życiu i śmierci godzinie.

Hostio święta, nadziejo nasza
jedyna wśród niepowodzeń
i zwątpienia toni.

Hostio święta, nadziejo nasza
jedyna wśród fałszu i zrad.

Hostio święta, nadziejo nasza
jedyna wśród ciemności i bez-
bożności, która zalewa ziemię.

Hostio święta, nadziejo nasza
jedyna wśród tęsknoty i bólu,
w którym nas nikt nie zrozumie.

Hostio święta, nadziejo nasza
jedyna wśród znoju i szarzyzny
życia codziennego.

Hostio święta, nadziejo nasza
jedyna wśród zniszczenia na-
szych nadziei i usiłowań.

Hostio święta, nadziejo nasza
jedyna wśród pocisków nieprzy-
jacielskich i wysiłków piekła.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy
ciężkości przechodzić będą siły

moje, gdy ujrzę wysiłki swoje
bezsukteczne.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy
burze miotają mym sercem,
a duch strwożony chylić się bę-
dzie ku zwątpieniu.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy
serce moje drzeć będzie i śmier-
telny pot zrosi nam czoło.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy
wszystko sprzysięże się przeciw
mnie i rozpacz czarna wciskać
się będzie do duszy.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy wzrok mój gasnąć będzie na wszystko, co doczesne, a duch mój po raz pierwszy ujrzy światy nieznane.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy prace moje będą przechodzić siły moje, a niepowodzenie będzie stałym udziałem moim.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy pełnienie cnoty trudnym mi się wyda i natura buntować się będzie.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy ciosy nieprzyjacielskie wymierzone przeciw mnie będą.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy
trudy i wysiłki potępione przez
ludzi będą.

Hostio święta, ufam Tobie, gdy
zabrzmią sądy Twoje nade mną,
wtenczas ufam morzu Miłosier-
dzia Twego.

